

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΚΝΧ. 219/1925.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ, ΗΘΟΠΛΑΣΤΙΚΟΝ, ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ, ΦΙΛΑΘΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΛΟΓΙΩΝ & ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Συνδρομή ετησία . Δραχ. 25

> Εξάμηνος > 15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ > 1

Διευθυντής :

Γ. Α. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

Γης Διαχειρ. αρεως

Γ. Κ. ΓΚΛΙΝΑΒΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

5

ΜΑΡΤΙΟΥ

1925

Τετ. 23-24

ΠΕΡΙΦΑΝΟΙ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ

Με τὸ σημερινὸ πανηγυρικὸ φύλλο συμπληρώνουμε καὶ κλείνουμε τὸν τόμο τῆς «Αναγεννήσεως».

Τὸ περιοδικὸ μας ὅπως καὶ προγραμματιστὰ δηλώσαμε σκοπὸ εἶχε τὴν ἐξάπλωσι τοῦ Προσκοπισμοῦ, τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν, τὴν ἀναγέννησι τῆς ἡμετέρας.

Μετὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὡς «σημαία, κι' αὐτὴ πάντοτε ὑψωμένη βαδίσαιμε ὡς τώρα τὸ δρόμο μας.»

Χτυπήσαμε ὅλες τὰς ἡπειρωτικὰς πόλεις καὶ τοὺς φωνάξαμε χαρμόσυνα Ἕ, ἀπόγονοι τοῦ Πύρρου καὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γυρίστε στὴ ζωὴ τὴ φυσικὴ, γυρίστε, στὴ ζωὴ τὴν ἀγνὴ. Συμπάτε! Νὰ ὁ Προσκοπισμός, νὰ ἡ καινούργια κολυμπήθρα τοῦ Σιλῶαμ ποὺ θὰ σᾶς ἀναγεννήσῃ.

Καὶ ἡ φωνὴ μας δὲν ἀκούστηκε στὰ χαμένα.

Σὺν μαγικὸν σάλπισμα νῆψαν, ἔκανε νὰ ξεμουδιάσουν τὰ ναυχωμένα ἡπειρωτὸ πούλα καὶ ἔφερε τὸ ξύπνημα.

Προσκοπισμός, ἐδῶ, οὐάδες ἐκτ.

Δασκάλοι, γονεῖοι ἐφεδρῶν, παιδιὰ, ζητοῦν νὰ οργανώσουν Προσκοπικὰς ομάδας. Ἀκούονται χαρμόσυνοι ἢ φωνάζουν παιδιῶν προσκόπων στὸ Δελφινάκι, στὴ Βοστίνα, στὴ Ζίτσα, στὴ Λοβρά, στὴ Ζαγόριανη κλπ.

Περίλαβουμε μέσα στὰ τεύχη τὰς απαιτήσεις γιὰ τοὺς Δοκίμους, γιὰ τοὺς Πρωτοβάθμους, γιὰ τοὺς δευτεροβάθμους, γιὰ τοὺς τριτοβάθμους, γιὰ τοὺς τεταρτοβάθμους, γιὰ τοὺς πεντοβάθμους, γιὰ τοὺς ἑξαβάθμους, γιὰ τοὺς ἑπταβάθμους, γιὰ τοὺς οκταβάθμους, γιὰ τοὺς ἐννεαβάθμους, γιὰ τοὺς δεκάβάθμους.

Ἐπίσης τραγοῦδια, διηγήματα, χρονογραφήματα, μελέτες, περιγραφὰς τοῦ Πελλερῆν, Σ. Παπαγεωργίου, Σ. Μουσῆ, κλπ. Χ. Σιούλη, Γ. Παμβωτιδῆ κλπ.

Διαθέσαμε ὅλο τὸ περισσεύμα τῶν εἰσπραξέων μας γιὰ κλισὰ καὶ γιὰ νὰ στείλωμε δωρεὰν 200 φύλλα κατὰ ἑκδοσί αὐτοῦ 17ου φύλλου.

Περίφανοι καὶ ικανοποιημένοι γιὰ τὴν δρᾶσι μας αὐτὴ σήμερον γιὰτὶ ἕνα σωρὸ φροντίδες μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ δὲν μᾶς ἀφίνουν οὔτε ἕνα δευτερόλεπτο διαθέσιμο εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ διακόψουμε τὴν ἑκδοσί.

Αἰσθανόμεθα ὁμῶς ἰσρὰ ὑποχρέωσι νὰ ἐυχαριστήσουμε ὁλόθερμα ὅλους τοὺς συνεργάτας μας καὶ ὅλους τοὺς πολυπληθεῖς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστὰς μας.

«Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ»

ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Ἀγάθια τώρα ξεκινᾷ τὸ ναυτοπούλο, στὴς θάλασσας τὰ ὁλόπλα πείλη καὶ τὰς βραδιὰς μονάχοι τοῖς ἀφρόπλοιστο τὸ κύμα ἀποσταμένῳ τὰς περὶναι. Καὶ δὲ σάλπει ἐπ' τὸν ἑρῶν, τὴν θάλασσαν, τὸ πλάσε καὶ τ' ἀκίστασε σὲ κείνη ν' ἀπο- [θανή] ποθα ποὺ γιὰ γεννήτρα τοῦ ἀδινῆ εἶχε [νοιώσει] [ραδούσει]

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΕΝΗ

10.7.06

16707

Μιχ. Κ. Παπαδόπουλος

H ΓΕΝΝΗΤΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Ἐκείνο τὸ ὅποσον λείπει ὅλως διόλου ἀπὸ τὸ σχολεῖο μας εἶνε ἡ γεννησιολογικὴ παιδαγωγική.

Δυστυχῶς ἡ σχολαστικότης μας, δὲν μᾶς ἄφησε νὰ ἰδοῦμε πόση καταστροφὴ κάνει στὰ παιδιὰ ἡ ἔλλειψις τῆς γεννησιολογικῆς παιδαγωγικῆς.

Γιὰ τὰ σχολεῖα μας τὰ παιδιὰ εἶνε ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν γεννησιολογικά ὄργανα καὶ συνεπὶς δὲν ἔχουν κινῆσιν τέτοιαις διδασκαλίαις! Ἡ Φυσικὴ ἱστορία δὲν τὰ ἀναφέρει πουθενά.

Τὶ συμβαίνει ὁμῶς;

Ὅλα τὰ παιδιὰ κατὰ 99 οὐο εἶτε μὴνὰ τοὺς, εἶτε ἀπὸ παραζήνησι ἄλλων φίλων τῶν ἀντανίζονται ἀχαλίνωτα.

Ὁ ἀντανισμὸς ποὺ εἶνε ἡ ἀφύσικη ἀπόλεια σπέρματος καταστρέφει τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν, τὰ κάνει κακίτζα, νωθρὰ, τὰ προδιαθέτει γιὰ τὴ φθίσι. τοὺς μαλακῶνει τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὰ κάνει ἀνίκανα γιὰ νὰ σκεφτοῦν καὶ νὰ δημιουργήσουν κάτι, τοὺς καταστρέφει τὸ μνημονικὸ κλπ.

Ἡ ἔλλειψις γεννησιολογικῆς παιδαγωγικῆς, συντελεῖ στὴν ὑπερδιέγερσι τῶν ὁρμῶν τῶν παιδιῶν καὶ τὰ σπρώχνει στὸν ἀντανισμό στὸν ἐκφυλισμό, στὴν παραλυσίαν.

Πῶς ὁμῶς νὰ ποῦμε τέτοια λόγια στὰ παιδιὰ. Ντροπὴ καλέ!...

Νὰ ἡ σεμνοτυφία ἔρχεται ἀμέσως νὰ ἐνισχύσῃ τὴ σχολαστικότητα.

Κι' ἔτσι τὰ παιδιὰ ἐπιδίδονται ἀνεόκλητα καὶ πέρνουν ἀνεμπόδιστα τὸν κατήφορον αὐτό, ποὺ τὰ βγάζει στὴν καταστροφὴ.

Ἡ φυλὴ μας σιγά-σιγά θὰ μαλακυνθῇ θὰ ἐκμαυλισθῇ καὶ θὰ γείνη τελείως στεῖρα καὶ ἀνίκανη νὰ δώσῃ μεγάλα πνεύματα. Τὰ σάπια κουφάρια θὰ εἶνε ἀδύνατο νὰ ἀναδείξουν μεγάλα μυαλά.

Τὸ κακὸ αὐτὸ θὰ σταματήσῃ μονάχα ὁ τὸν ἀρχίσῃ μίαν συστηματικὴν διδασκαλίαν στὰ παιδιὰ, ἐπεξηγηματικὴ τῆς λειτουργίας τῶν γεννησιῶν ὁργάνων, καὶ τῶν δολιχῶν ἀποτελεσμάτων τῆς αὐτοκαταχρήσεως.

Κάτω ἡ σεμνοτυφία.

Αὐτὸ ποὺ ἔνοιωσαν ἀπὸ καιρὸ τώρα ἡ Γαλλία ἡ Αὐστρία κλπ., πρέπει νὰ τὸ νοι-

ώσουμε καὶ μεῖς.

Νὰ κρίνομε νὰ διακρίνομε στὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν πρώτη τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολεῖο ὡς τὴν Τετάρτη Γυμνασίου τὸ καὶ τι σκεπτοῦν, νὰ πιάσουν τὰ παιδιὰ νὰ θεωροῦν μυστήρια τὰς γεννησιῶν πρόβ-εις καὶ συνεπὶς νὰ παύσουν νὰ τρέχουν μὲ μίαν διζυγογονιμένη ἰσως περιέργειαν πρὸς αὐτές.

Νὰ νοιώσουν καλὰ πῶς καταστρέφουν τὴν ὑγείαν τοὺς πῶς ἐγκλιματίζονται κλον-τας καταχρήσεις γιὰ νὰ σηκώσουν οἱ ἴδιοι στὸν ἑαυτὸ τοὺς ὡς πρόχωμα κατὰ τῶν πρῶτων καὶ ἀντιφυσικῶν ὁρμῶν.

Θὰ ἐφαρμοστῇ ποτὲ στὰ σχολεῖα μας ἡ γεννησιολογικὴ παιδαγωγική;

Πιστεύομε πῶς ὁ ἀέρας τῆς προόδου ποὺ πνέει ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια στὸν ἑκπαι-δευτικὸν μας ὁρίζοντα ἢ ἀσπύσει τὰ σύ-νεφα τῆς σχολαστικότητος καὶ τῆς σεμνο-τυφίας γιὰ νὰ ἐξυγιάνῃ τὸν ἐθνικὸν μας ὁργανισμό.

Γ. Βαβυρότος

ΠΕΤΥΧΑΚΗΣ - ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Δύο ἐξαρετικὲς φυσιογνωμίαι, δύο πρόσωπα ποὺ θὰ μένουν γιὰ πάντα ἀνεξάνισ-τα στὴν ἱστορίαν τοῦ προσηλτισμοῦ τῆς ἡμετέρας εἶνε ὁ Γενικός Διοικητὴς Ἡμετέ-ρου κ. Μένων Πετυχάκης καὶ ὁ Διοικητὴς Μεραρχίας κ. Βλάσιος Τσιρογιάννης.

Ὁ Προσηλτισμὸς στοὺς δύο αὐτοὺς ἐν θουσιώδεις ὑποστηρικτὰς ὁφείλει τὸ πᾶν πορεῖ νὰ πῇ κανένας.

Ἡ ὑποστήριξις του, ἀπὸ τοὺς ἐμπνευ-σμένους αὐτοὺς ἀρχηγοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν ὑπέρτα-τον βαθμό.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν ἡ Ἀναγέννησις θα-ωρεῖ καθήκον της πρὶν κηρύξῃ τελειώμε-νον τὸ ἔργο της. Ἡ ἐκφράσις τῆς εὐγνωμο-σύνης ποὺ τρέφει γι' αὐτοὺς ὁ Προσηλτι-σμός καὶ λοιπὸς κόσμος τῆς ἡμετέρας γιὰ τὰ τόσο εὐγενεῖς καὶ φιλοπροόδου αἰσθη-ματὰ τοὺς.

H ΗΜΕΙΡ. ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑ

Ἐνα σοφὸ μαντολινιστὰ κηδαιστὰι μανδολιστὰι σκαρλισμένον, δῶ καὶ καὶ μίαν ἱστορικὴν γιὰ τὰ μουσικὰ χρόνια μας μέ-ρα πρωτοστατούσης καὶ τῆς Ἀναγεννῆ-

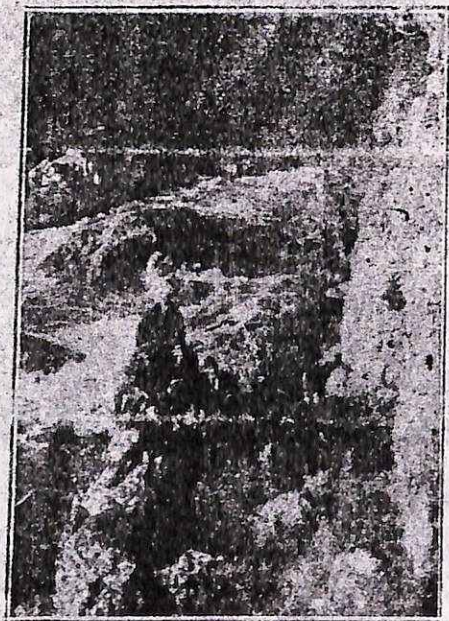

σεως συμπλήσανε το Μουσικό Συλλογόν και Ήλεκτρονική Μανδύινάτα ο Α' από των

Σε λίγους μήνας τα καλὰ αὐτὰ παιδιὰ διασυνδόμενα στον τόν κ. Γ. Καλύβα καταρτιστήσανε θαυμάσια ώστε την 28ην Μαρτίου να δώσῃ μετ' αὐτῆς τάξεως συναυλίαν.

Εὐχόμεσθε καὶ ἐπιτυχίαν καὶ κάθε πρὸ οδοῦ στο λαμπρὸ αὐτὸ σωματεῖο.

ΣΤΟ ΘΕΟΓΕΦΥΡΟ

Οἱ Φυσιολόγοι κ. Γ. Βαβαρέτος, Γ. Ζώτος, Σταθῆς Λαμπρίδης, Φών. Ἀλεξίου καὶ Μιχ. Λάπας. Φωτογρ. Π. Ζωσιῶδης 8/βρίου 1924.

ΘΑΙΓΙΓΝΙΔΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

Μανδύηλιον γινόμενον ἄφαντον

Παρουσιάζει εἰς τὴν συντροφίαν ἕν μανδύηλιον τῆς δεικνύουσας καὶ ἀπὸ τὰς οὐραϊστικῆς.

Με τοῦτο διακηρύττεις ὅτι εἰσπορεύεις νὰ τὸ κάμῃς νὰ γείνη ἄφαντον αὐτοστιγμῇ καὶ νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ὁπισθεὴν ὠσπὴν τοῦ ἐνδύματός σου.

Καὶ ὅντως, εἰς τὸ πρόσταγμα ἕν, ὅσο τρεῖς, τὸ μανδύηλιον γίνεται ἄφαντον, εὐρίσκεται εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἐνδύματός

σου, καθὼς εἶχες προειπεῖ.

Ἐξούγησις τοῦ πανίγιόν. Περνῶς ἀπὸ μέσῳ ἀπὸ τὸ μανίκιον τῆς δεξιᾶς σου χειρὸς εἶνα σπάγγον χονδρόν, ἔπειτα ὀπίσω ἀπὸ τὴν ῥάχην σου, καὶ τὸν εἰσάγεις εἰς τὸ μανίκιον τῆς ἑξιστερᾶς χειρὸς ὅπου τὸν προσράπτεις.

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σπάγγου, τὸ καταλήγον εἰς τὸν καρπὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, εἶχεις προσηχημένον μικρὸν ἄγγιστρον μὴ φαινόμενον, καὶ ὅταν λαμβάνῃς τὸ πανδύηλιον καὶ ἐκτείνῃς αὐτὸ εἰς τοὺς θαλάσσιους, μετὰ τοῦτον ἄγγιστρῶνεις αὐτὸ διὰ τοῦ ἄγγιστρον. Κατόπιν δὲ ἔχεις παρὰ νὰ προεκτείνῃς τὰς γείρας, καὶ ὁ σπάγγος θὰ τεντωθῇ καὶ θὰ ἐλκύσῃ πρὸς τὰ μέσῳ τὸ μανδύηλιον, τὸ ὁποῖον θὰ γείνη ἄφαντον.

Τὸ μανδύηλιον τὸ ὁποῖον εἰσάγεις εἰς τὴν ἀπὸ τὴν τσέπην σου καὶ τὸ παρουσιάζεις ὡς τὸ ἐξαφανισθέν ταχὺ, εἶνε ἄλλο μανδύηλιον προσόμοιον πρὸς ἐκεῖνο.

ΤΟ ΝΕΡΘ

Τὸ νερὸ σιγὰ-σιγὰ κατορθώνει ἑνώσιον πρᾶγματα ποὺ φαίνονται ἔξω πρῶτης ψευδὸς ἀδύνατα.

Ἔτσι τοῦ νεροῦ τοῦ Νιαγάρα τοῦ μεγαλειότερου καταρράκτη τῆς Ἀμερικῆς πλάτους 900 μέτρων καὶ ὕψους 45 κατόρθωσε νὰ ἀνοίξῃ σχισμὴν σὲ πληρότατο βράχο ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πτώσεως τοῦ καταρράκτου πρὸς τὰς ἐκβολὰς μήκους 13 χιλιομέτρων καὶ βάθους 90 μέτρων.

Τὸ μέρος ποὺ ἄλλοτε μόνον μιὰ ἀμάξα χωροῦσε νὰ περάσῃ σὲς Θεριοπούλες ποὺ ὁ Λεωνίδας πολέμησεν 300 Σπαρτιάτες τὸ νερὸ τοῦ Σπερχιοῦ μετὰ ἐργασίαν 2 χιλιάδων χρόνων τὸ μετέβαλε σὲ πεδιάδα 2 χιλιομέτρων.

Τὰ 87 ἑκατοστὰ τοῦ γαλακτος εἶνε νερὸ.
Τὰ 12 ἑκατοστὰ στοῦ ἀλευρί εἶνε νερὸ.
Τὰ 3/4 τῶν ψαριῶν εἶνε νερὸ.
Τὰ 3/4 τῆς πατάτας εἶνε νερὸ.
Τὰ 2/3 τῶν ἀνθῶν εἶνε νερὸ.
Τὰ 82 ἑκατοστὰ τῶν μύλων εἶνε νερὸ.
Τὰ 95 ἑκατοστὰ τῶν ἀγγουριῶν εἶνε νερὸ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σὲ κομψὸ τόμο ἐξεδόθη συλλογὴ διηγημάτων τοῦ λογογράφου μας κ. Γ. Ἀθανάσιου ὁ Δέσποτης Ἐρωτες.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ἀπὸ τῆς Οἰμωγῆς

Σπ. Μουσελίμης

ἜΠΙ ΠΑΝΑΓΙΩ

XI

Κι' ἐγὼ ἤμουν σὶδ γάμο της νύφης εἶδα τὴν
Πανάγιω
Εἶχε κορμὶ καμαρωτὸ, κορμὶ σὰν κυπαρίσι,
Εἶχε καὶ μέση μερμηγκίου, ποδάρια μειρη-
[μένα,
Εἶχε κόρφους γιὰ χαϊδεμα καὶ στήθια γιὰ
(τὸν ὕπνο,
Εἶχε λαιμὸ γιὰ ἀγκάλιασμα, λαιμὸν ἄσπερο
[σὰ γάλα,
Εἶχε χεῖλια γιὰ φίλημα καὶ στόμα γιὰ κου-
[βέντα,
Εἶχε τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρι σὶ
[το,
Ἄλλοι τὴν εἶπαν ξωτικιά. ἄλλο Νεραῖδο-
[κόρη,
Κι' ἐγὼ τὴν εἶπα λούλουδο, τραντάφυλο
[τοῦ Μᾶη,
Τὴν εἶπα ἡλιογέννητη φεγγαροβαφτισμένη.

XII

Τέτια κόρη πανέμορφη. πέρδιζελευιστέρα,
Ποῦ ζῶσε, ποῦ μεγάλωσε; κι' ὁ κόσμος δὲν
(τὴν εἶδε.
Ζῶσε σένα μικρὸ χωριό, μεγάλωσε στὰ δάσια,
Τὸ λαγοδρόνι εἶχε συνοδιά καὶ τὸ θροφε τρι-
(φύλλι,
Γλυκόγαλλο ἐτρέφονταν, κροὺ νερὸ ποτιόταν

XIII

Ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται κἄνας δὲν ἔχει λύπη.
Χαίρονται τὰ μικρὰ παιδιά, χαμογελοῦνοί γεροι.
Κι' ἐγὼ ὅτ' ἔχω στήν καρδιά μαράζι ριζωμένο,
Καὶ τὴν καρδίαν ἔτνιξε, τὸ γέλιο μου ἔχειφαι,
Αἰγὺν ἐχαμογέλασα σὶδ γάμο ἡς Πανάγιος.
Ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται, χαρὰ, χαρὰ, μεγάλη
Χαίρονται ὅλες οἱ καρδιὲς καὶ χάρο δὲν θυμῶν
(ταί,
Μόνον τῆς νύφης ἡ καρδιά βαριά εἶνε λυπημένη.
Παίρει γιὰ χάρο τὸ γαμπρὸ, γιὰ θάνατο τὸ
(γάμο,
Αὐτὴ τῆς εἶν(τὸ λείψανο καὶ τοῦ γαμπροῦ τὸ
(στίτι,
Εἶνε τὸ μνημεῖον τὸ βαθιὸ π' ἀγοῦρα θὰ τὴ φάει.
Μάνα μου ἔχει [τοῦ μεδωκες γογγύρα θὰ μὲ
(λάφρεις!

XIV

Τὴν πῆραν καὶ τὴν κίνησαν γιὰ τοῦ γαμπροῦ τὸ
(σπήτι.
Στὸν δρόμον ὅπου πῆγαιναν ἡ πεθερὰ τῆς λέει
—Νύφη νιά τ' εἶσαι κίτρη, γιατί εἶσαι παρα-
(μένη,
Νύφη γιατί δὲ χαίρεσαι, γιατί δὲν καμαρώνεις.
—Χωρίστηκα τὴ μάνα μου χωρίστηκα τὰ δέσφρια
Καὶ σκάνιασα κίτρε πεθερά. Εἶμαι κι' ἀπ' τὴν
(ἀγρύπνια

Καθόλου δὲν κοιμήθηκα τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς

(νύχτες.
— Ἀν εἶν ἀπὸ τὸ σκάνισμα, ἂν εἶν ἀπ' τῆς
ἀγρύπνιας
Ἡ κίτρη θὰ χαθεῖ κι' ἡ νύφη θὰ σοῦ φάει
Κι' ἂν εἶν ἀπ' ἄλλο τίποτε, ἄλλοι ἀπὸ τὸ παί-
(δι μου.

XI

Ἦθε κίτρη κι' ἀρρώστησε ἡ ὁμορφὴ Πανά-
(γιο.
Σαράντα μέρες ἀρρωστή κούταμένη σὶδ στρώμα
Σαράντα χρόνια φάνηκαν καὶ κατὶ παράπανο,
Κι' οὔτε τῆς μάνας τὰ φίλιά, τῆς πεθερῆς τὰ
[χάδια
Καὶ τὸν γιατροῦν τὰ γιατρικὰ τὸν ἄγιον τὰ ξω-
(ζήσια
Τὴν κόρην ἔκαμαν καλά οὔτε νὰ τὴν λαφρώ-
(σουν.
Κι' ἔκει ποῦ ἡ μάνα κάθονταν στῆς κόρης τὸ
(κεφάλι
Θυμῆθηκε τὰ λόγια τῆς, τοῦ χάρον τὸ τραγούδι.
Μάνα μου ἔκει ποῦ μεδωκες γογγύρα θὰ μὲ κλά-
(ψεις
Κι' ἀρχίνησε τὸ κλάψιμο ἀπάρων ἀπὸ τὴν κόρη.

XVI

Ἀπὸ μακριὰ ἐφάνηκε σὶδ δρόμο ἕνας διαβάτης
Καβαῖα σ' ἄσπερο ἄλογο σὰ Λιγενῆς Ἀκούτας.
Ὅμοιάς τινος π' ἄραξε τὴν ὁμορφὴν τὴν κόρη
Καὶ μὲ πλάνο τὴν ἔλουσε στ' ἀλησιμονιὰς τῆ
(βουλή.

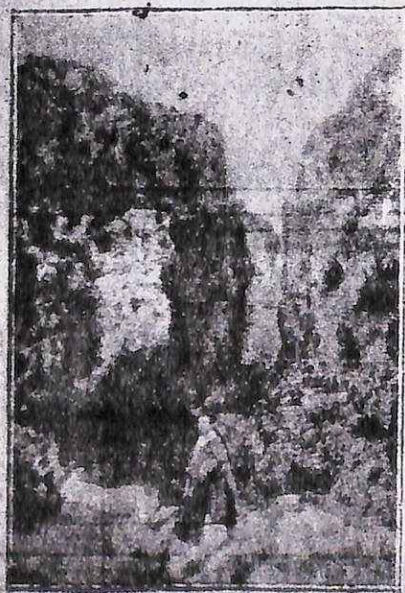
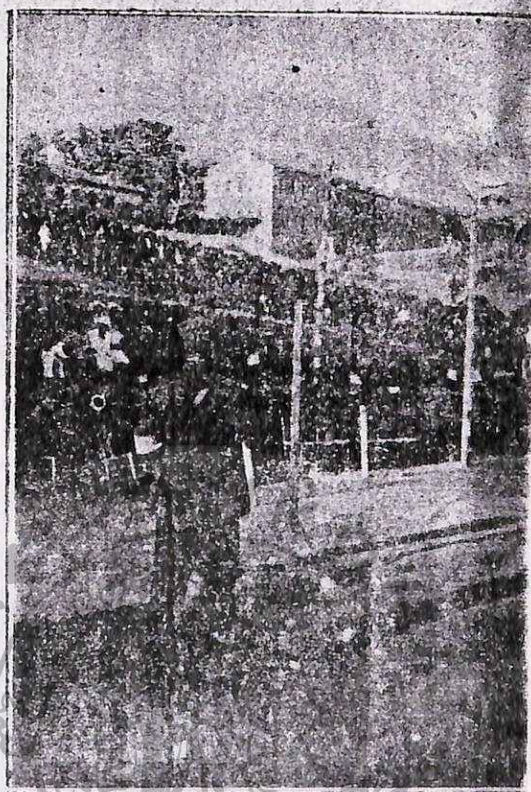
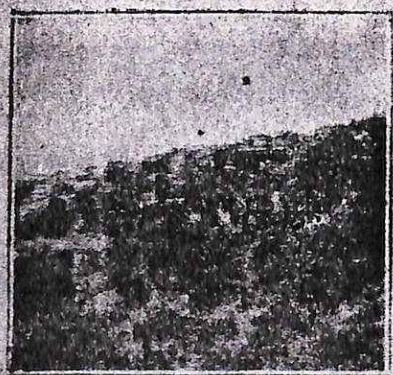
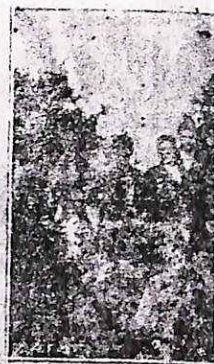
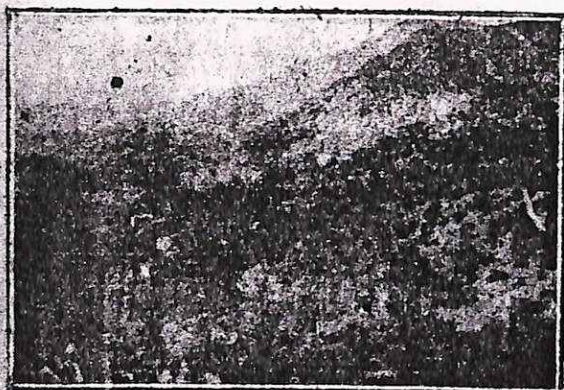
Τὸν βλέπει ἡ μάνα τὴν ἔβρανε βραχνὴ παραλαμένη
Μὴν ἔρει κἄνα γιατρικὸ τὴν κόρη νὰ γλυτώσει
Γυρίζει ὁ ξένος τῶλογο, σὶδ σπῖτι ξεπεσεῖται
Καὶ μπαίνει μέσα γιὰ νὰ ἴδει τὴν ἀρρωστή Πα-
(νῆγιω.

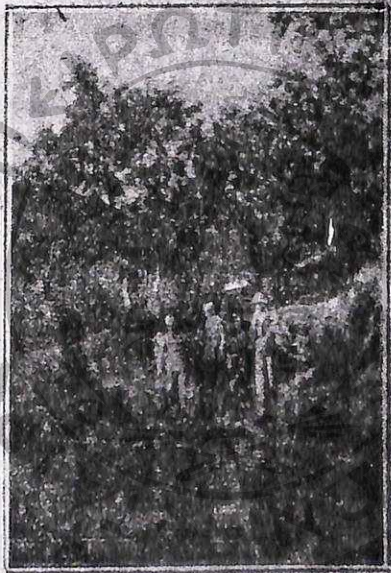
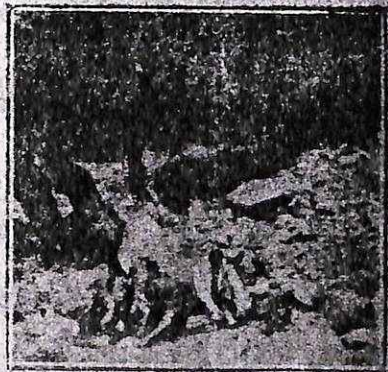
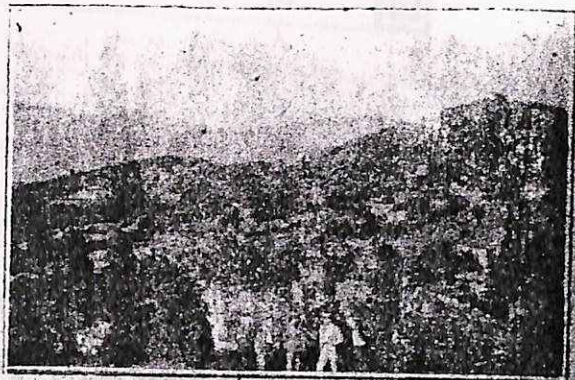
XVII

Τὸν ξένο παραγόνισε ἡ ὁμορφὴ Πανάγιω
Τὸν πῆρε γιὰ τὸν Πῆλιο τῆς ποῦ πέθνησε ὁλο-
(ένα.
— Ἐβγάτε ἀπὸξω συγγενεῖς καὶ πεθερά κἄμῃνα
Πρωτοῦ μὲ πᾶν στήν ἐκκλησίαν καὶ μπᾶ σὶδ μαῦ
(σο χῶμα
Στὸν ξένο κατὶ θὰ νὰ εἶπω, κατὶ κορφὴ κου-
(βέντα.

XVIII

Ἐβγήκαν ὅλοι στήν αὐλὴν κι' ἔμεινε μὲ τὸν ξένο.
— Παρηγοριά ἔχει ὁ θάνατος κι' ἀλησιμονιὰ
(ὁ χάρος
Καὶ ὁ ζωντανὸς ξεχωριστὸς παρηγοριά δὲ δίνει
Χωρίζει ἡ μάνα τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα
Χωρίζει ὁ νῦς τὴν ὁμορφὴν, ἀγάπη τὴν ἀγάπη.
Πῆλιο, θυμᾶσαι τί εἶπαμαν σὶδ κλίμα ἀπὸ
(κίτρου)
Ὅποιος τὸν ὄρκο παραβῇ, τὸν ὄρκο τῆς ἀγάπης
Κακὴ νὰ κάμει προκοπὴ ἡ ἀρρώστια νὰ τὸν φάει.

ΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Κλισὲ « ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ »

Ἐξὸς τῶν ἐπαμύχανα καὶ ἰδὲς μου τὴν κατάντια
Σχώρα με Πήλιο, σχώραμε, σ' ὄλιγο θὰ πε-
Μεγάλο εἶνε τ' ἀμάρτημα...σχώραμε Πήλιο...
(Πήλιοι...)

XIX

Ἐοικνῇ ὁ νῖος τῇ φίλῃσε με διακρυσμένα μῆτια,
Τῇ φίλῃσε στὰ μάγουλα, τῇ φίλῃσε στὰ μῆτια,
Τῇ φίλῃσε πολλές βολές στὰ μαραμμένα χεῖλια.
Με μῖος οἱ πόνοι τῆς περὶν καὶ τὰ σφάγια τῆς
(πάρουν.

Ἡ κόρη ἔλαβε ζωὴ πετιέται ἀπὸ τὸ στομάχ.
Κι' ἂν οἱ γιατροὶ δὲν γιάτρευαν τὸν πόνο τῆς
(Πανάγιω.

Τοῦ Πήλιου τὰ φιλήματα τὸν γέρεψαν στήν
(ῶρα.

Βγαίνει στήν πόρτα στέκεται τριγύρου ἀγναν-
(τείνει.

—Στὸν ξένο νὰ δωρίσεται φλωρία, χωράφια,
(ζώγα.

Αὐτὸς ὁ ξένος μὲ βγαλε ἀπ' τὴν ὀργή τοῦ χάρου
Πέφτει ἡ μάνιά, ἡ πεθερά στοῦ ξένου τὰ πο-
(δάρια

—Ξέρε, δὲν ξελλερώνεται ἡ χάρη ὅ,τι κι' ἂν
(πάρουν.

Χωράφια, γιδουπόβια ὅλα δικὰ σου νῆναι.

XX

Χωράφια γιδουπόβια με ἰφάνουν τὰ δικὰ μου
Μῖνο μια χάρη σὶ τὸν ἂν βολετό σὰς εἶναι.
Νάχομαι πᾶσα καὶ ὁλόβολο ἓνα χρόνο
Νὰ κόβω μῆλα καὶ λούλουδα ἀπ'
(τὸν ζήπο

Νὰ τὰ πηγαῖνω καὶ τῆλια μιά στοίγλα νὰ τὰ
(τρώει

Ἄν δὲν τὰ πῶν καὶ εἶναι στὸν ὕπνο καὶ μὲ
(σκάσει.

—Ξέρε μείνε σὶ τὰς ὅσον καιρὸ κι' ἂν
(δέλεις

Ἄ τρώς νὰ πῶν τ' ἐμᾶς, νὰ ζουμε σὰν ἄ-
(δέσφια,

XXI

Ἄπια ἀνοιξιάντην αὐγὴ ἀκούστηκε στὴ χώρα
ὡς πῆρε ὁ ξένος κι' ἔφυγε τὴν ὥμορφη Πα-
(νάγια.

XXI

Ἄ ξένο παραγώνισε κι' ἡ μάνια κι' ἡ Πανά-
(γιω.

Ἄ πῆρε ἡ μάνια γι' ἄνθρωπο κι' ἡ κόρη γιὰ
(τὸν Πήλιο

αὐτὸς ἦταν ὁ χάροντας αὐτὸς του μετὰ τὸ
(Γοῖβα.

Ἄ φῆμα νὰ φιλεῖουνε τόσον καιρὸ τὸ χάρο
νὰ τοῦ δίνουνε νὰ τρώει μαζί νὰ κουβετιᾷ
(ζουν!

XXIII

Ἄ ζουν οἱ ράγες καὶ λαλοῦν κι' οἱ λαγκαδιές
(καὶ κραίνουν

Μῆνα οἱ ἀνέμοι πολεμοῦν μῆνα οἱ Νεράιδες
(σχοῦζον

Μῆν ἡ Πανάγιω τραγουδάει τοῦ χάρου τὸ
(ταγοῦδι.

Μῆτε οἱ ἀνέμοι πολεμοῦν, μῆτε οἱ Νεράιδες
(σχοῦζον

Μῆτε ἡ Πανάγιω τραγουδάει τοῦ χάρου τὸ τρα-
(γοῦδι.

Ἡ ἄγνωμη ἡ μάνια τρικυμᾷ καὶ τὴν Πανάγιω
(κλαιγει

Καὶ μεσ' τ' ἀναστενάγματα πικρὰ τὰ λόγια
(βγαίνουν

Μῖνο μου ἐκεῖ ποὺ μέδωκες γρήγο-
(ρα θὰ με κλέψαίς.

(Ἡ Πανάγιω ὥμορφη καὶ ἐλκεμένη χορταίο-
ποῦλα ἀπέθανε παρακαίρια ἀπάνου στὰ εἰκοσι
δύο χρόνια. νύφη μὲ τὰ κρέπια καὶ τίς τοκάδες
στὰ στήθια ἀλλὰ μὲ τὸ μαράσι στὰ χεῖλια. Για-
τι ἀπέθανε μαραζωμένη τὸ εἶπε τὸ τραγοῦδι μο-
ναχὸ του)

Ἰσχυοῦσι στὸ Πετοῦσι Παραμυθιάς 1921.

Σπ. Μουσελίμης

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΝΤΑΣ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Σκυταλοδρομία.—400 μ. 1600
μ. κτλ. Ἐνθεν καὶ ἔνθεν τῆς γραμμῆς ἐ-
κάστης ἐκκινήσεως χαράσσεται γραμμὴ
10 μ. Ἐντὺς τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῶν 20
ἐν συνόλῳ μέτρων. ἥτις ονομάζεται «περι-
οχὴ ἐκκινήσεως», ὁ ἀθλητὴς πρέπει νὰ
μεταβιβάζῃ τὴν σκυτάλην εἰς τὸν ἀναμέ-
νοντα ἐλόμενον δρομέα, ὅστις πάλιν δὲν δι-
καιούται νὰ ἐξέλθῃ τῆς περιοχῆς τοῦ προῖν
ἢ ἀνυλάβῃ τὴν σκυτάλην. Ἡ σκυτάλη πρέ-
πει νὰ δοθῇ οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ριφθῇ ἐντὺς
τῆς 20μέτρου περιοχῆς ἐκκινήσεως, ἑκα-
στον ἀθλητῶν τῆς ἰδίας ομάδος. Ἡ θέσις
τῶν ομάδων ὁρίζεται δια κλήρου.

Τα μέλη ἑκάστης ομάδος φέρουσι ἀπὸ
ἀριθμοῦ ὡς διακριτικὸν τὸ μετὶν γραμμα
τοῦ ἀλφαβῆτου. Ἡ σύνθεσις τῆς ομάδος
δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ κατὰ τὸν τελει-
κὸ ἀγῶνα. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν αὐτὸν
ἀθλητὴν νὰ διατρέξῃ διπλὴν ἀπόστασιν.
Ἡ σκυταλὴ εἶνε ἐκ ξυλίνου σωλήνος,
μήκους 30 ἑκατοστομ. καὶ περιφερείας
12 ἑκατοστ. βαρὺς δὲ 50 γραμμαρίων.

ΦΟΙΝΙΕ' Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον
ὁδὸς Παλάσθου - Ἰωάννινα

ΑΠ' ΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΕΚΙΜΟΥ

ΥΠΟ Γ. Βαβυρέτου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

"Ετσι τὰ τρία δάχτυλα σηµαίνουν τὰς ὑποσχέσεις τοῦ προσκόπου ποὺ ἀγαθρόνται στὸν "Ορκὸ καὶ τὰλλα δύο τὸν ἀδελφικὸν δεσµὸ ὅλων τῶν προσκόπων τοῦ κόσμου. Μαὐτὸ τὸ χαιρετισμὸ χαιρετίζει ἐξακολουθῶντας τὸ δρόµό του καὶ χαιρετᾷ ὅλους τοὺς συναδέλφους του, τοὺς Ὑπενωμοτοχὰς του, τοὺς Ἐνωμοτάρχας του, τὸν Ὑπαρχηγὸ τὸν Ἀρχηγὸ, τὸν Τοπικὸ καὶ Περιφερειακὸ Ἐφορὸ. Καὶ σταματῶντας σὲ θεοὶ προσοχῆς τὸ Γενικὸ Ἐφορὸ τῇ Σηµαίᾳ ὅταν ὑψώνεται ἢ κατεβαίνει, ἵες κηδεῖες καὶ τὰ ἀχραντα μυστήρια.

Μὲ τὸν κοινὸ δὲ ὁ χαιρετισµὸς γίνεται γιὰ ὅλους ἔτσι. Ἀπ' τῇ θέσῃ στὴν ὁποῖα βρισκεται ὁ κοινός, εἴτε παρὰ πόδα εἴαν στέκεται ὁ πρόσκοπος, εἴτε πλάγια στὸ βάδισμα σηκώνεται κατακόρυφα ὡς ποὺ νύρθη ἰδὼς ἐλὼ χέρι ποὺ τὸν κρατᾷ στὸ ὕψος τοῦ ὤμου ἐνῶ συγχροῖα τὸ ἀριστερὸ χέρι μὲ τὰ δάχτυλα ἐνωμένα καὶ τὴν παλάμη νὰ κυττάξῃ πρὸς τὰ κάτω ἔρχεται ὡς τὸ στήθος. "Οταν τελειώσῃ ὁ χαιρετισµὸς κατεβαίνουμε καὶ τὰ δύο χέρια ὅπως τάνεβάσαμε μὲνα χρόνον. Πάντοτε διὰ χαιρετᾶμε στρέφουμε τὸ πρὸ σῶπο πρὸς τὴ διεύθυνσιν τοῦ χαιρετουμένου. Ὁ χαιρετισµὸς κατὰ τὴν προσκοπικὴ ἔννοια δὲν σηµαίνει δουλοφροσύνη ὅπως κάποτε, ἀλλὰ εἶνε δεῖγμα ἀγάπης πρὸς τοὺς ἰσοβαθμίον. ἐκτιμῶσεως πρὸς τοὺς ἰσοβαθμίους ἐκτιμῶσεως πρὸς τοὺς μεγαλειτέρους καὶ σεβασµοῦ πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ, εἶνε δὲ δεῖγμα καλῆς ἀνατροφῆς. Κάθε Πρόσκοπος ἔχει χρέος νὰ χαιρετῇ ὅλους τοὺς προσκόπους καὶ βαθμοφόρους χωρὶς νὰ ἐξετάξῃ τὸ ποῖός ἐστὶν τὸ κἀνὴν πρῶτος ἢ δεύτερος.

Ἱστορία τοῦ Προσκοπισμοῦ

"Ἀλλή μιά ἀπ' τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Δοκίμου εἶνε καὶ ἡ γνώσις τῆς Ἱστορίας τοῦ προσκοπισμοῦ.

Πρέπει νὰ ξέρουν ὅλοι πῶς ὁ προσκοπισµὸς δὲν γενήθηκε ἀπ' τὴ φαντασία κανενὸς ὀνειροπόλου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη. Καὶ νὰ πῶς.

Σὲ αὐτὴν πολιτείᾳ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς τῇ Μαφίκικῃ ἀγγλικῇ ἀποικίᾳ τοῦ 1899 καὶ ἐνῶ ἦσαν μέσα αὐτῇ εἰσπηγῆς τοῦ Στρατοῦ ὁ Συνταγματάρχης Μπάδεν Πάουελ, ἐπέπεσαν ἀγροὶ Ἀφρικανοὶ οἱ Μπόρς καὶ προσπάθησαν νὰ τὴν κυριέψουν. Μόνον 300 στρατιῶτες εἶχε ὁ Μπάδεν Πάουελ, πῶς νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μὲ τοὺς πολυαριθμοὺς ἀγροὺς. Στρατολόγιζε τοὺς πολίτας καὶ ἔκανε

τὸ στρατὸ του 1000, ἐν ὅλῳ μὰ τι νὰ τοῦ κάνανε οἱ μακάλληδες καὶ ἡ μακάλληδες στὸν πόλεμο; Γρηγόρα λοιπὸν βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ ἐνισχύσῃ τὴ δύναμίν του. Ἀπ' τὴν Ἀγγλίαν ἦσαν δύσκολο. Κατέφυγε λοιπὸν στὰ παιδιά. Μάζεψε ὅλα ἀπὸ 15 χρονῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἀπὸ τῶνινυσε μὲ ἰδιαίτερη σπουδή καὶ τὰ γύμνασε λίγες μέρες τὰβαλε σὲ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, (γραφεῖς μαγείρους νοσοκόμους, ἀγγελιοφόρους) καὶ ἔτσι ἐξοικονόμησε τοὺς ἄνδρας του.

Μὰ τὰ παιδιά αὐτὰ ποῦ τὰ παραιοσημοφύρησε καὶ ὅλας ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις κάνανε τόσο καλὰ τὴ δουλιὰ τους, ὥστε κίνησαν τὸ θάνασμά του Μπαδεν Πάουελ.

"Οταν δὲ κάποτε αὐτός γύρισε στὸ Λονδὸν σκέφθηκε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημα αὐτὸ στὰ παιδιά, ἀνεπτυγμένο περὶ πολὺ ὥστε νὰ συνδυάζονται ἡ πνευματικὴ μὲ τὴν ἡθικὴ καὶ τὴ σωματικὴ ἀνάπτυξιν καὶ σχηματῶσε ὁμάδες πολλῶν παιδιῶν ποὺ τὰ ὀνόμασε Μπόυ Σκόουτ (Πρόσκοποι). Ἐἴσι ἐνῶ οἱ πρῶτοι πρόσκοποι τῆς Μαφίκικῃ εἶχαν λάβῃ μόνο μιὰ πολεμικὴ μόρφωσιν οἱ νέοι αὐτοὶ πρόσκοποι γίναν γιὰ κάθε εἰρηνικὴ πράξιν ἔτοιμοι καταλλήλοι καὶ ἐφαρμοσταί.

Σύντομα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐξετίμησε τὴ σπουδαιότητα τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τὸν ἔλαβε στὴ προστασίαν τῆς καὶ διαδόθηκε ὁλη γενικῶς τὴν Ἀγγλίαν γιὰ νὰ τὴν προπαρασκευάσῃ γιὰ τὴν εἰρηνικὴν βίον μὰ καὶ γιὰ τὸν πόλεμον μαζύ.

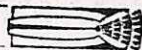
Μὲ τὴν σειρά ἀργότερα ὅλα τὰλλα Κράτη σὺν εἶδαν τὴν ἀξίαν τοῦ προσκοπισμοῦ τὸν ἐφαρμόσανε καὶ αὐτὰ καὶ στὰ 1909 ἔγινε ἡ πρώτη προσπάθεια στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τοὺς κ. Κωνστ. Μελά, (ἀπ' τὰ Γιάννινα). Πασιπῆν Λευκαδίτην, Φέστον κλπ.

Στὰ Γιάννινα ἰδρύθησαν δύο Ὅμαδες τὸ 1918, μὲ ἀρχηγούς κατὰ σειρά τοὺς κ. Α. Φασούλαν, Κόντη, Σαλῆν, Σφάγγον, Ζαγέρου, ποὺ διαλύθησαν στὸ 1920 γιὰ νὰ ξανασταθῶν αὐτοὶ λίγους μῆνας ἀπὸ τὸν κ. Βαβορέτον ξαναδιαλύθησαν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του γιὰ νὰ ξαναἰδρυθῶν πάλι τὸ 1923 ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ νὰ περιλάβουν πάνω ἀπὸ 170 παιδιά.

Στὴ Βῆσσαγν πρωτοἰδρύθηκε τὸ 1920 ὁμάδα ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ κ. Α. Χατζῆ ποὺ διαλύθηκε μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του γιὰ νὰ ξαναἰδρυθῇ τώρα πάλι.

Στὴν Πρέβεζα, σὸ Μέντοβο, στὴ Βοστίνα, σὸ Δελρινάκι, στὴ Ζήτσα, στὴ Ζαγόρια, στὴ Δοβρά, σὸ Γρεβενῆτι, κλπ. φέτος καὶ πέρους.

Γ. Βαβυρέτος

ΕΠΙΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ

Ἑλὺδερη μετάφρασις Ἀθ. Παπαθανασίου

ὦ φῶς ἀγνόν· καὶ ἰσχυράτε ποιεῖσαι στή γῃ
(ἄερα!

Πόσες φορές με εἶδαν γὰρ νὰ μοιρολόγῳ
ὅταν περᾶν ἡ νύχτι μαζὶ με τὸ σκοτάδι!
(Ἀπ' τὰ στυγροκοπήματα ἐμῶν· ἡ καρδιά μου!
τὰ πάλαι τὰ ξενύχτια μου τὰ εἶδαν καὶ τὰ ξε-
(ροῦν

τὰ μιστὰ κορβάνια μου μετ' ἀμύρονα πάλαιτα
γὰρ ὅσα γέλιω καὶ θρηῶ τὸν δυστυχῆ πατέρα,
τὰ μέσα σέβαν πόλεμο βρωβαρὶδὸν ὁ Ἄρης
δὲν τοῦ ἐδώκε ποτὲ μιὰ νύμφειά, ἀλλ' ὅμως
ἡ μάνα! καὶ ἡ μάνα μου μὲ αὐτὸν τὸν ἐραστὴ
(τῆς

τὸν ἄλλιο τὸν Ἀγισθο ποῦ τώρα βασιλεύει
σὺν διότῳ μὲν τὸ δένδρι μὲ ἕνα βαρὺ τεκούρι
με δόλο καὶ με ἀπονία τοῦσαιαν τὸ κεφάλι!
Πατέρα μου, δὲ συμπλαθεῖ κανεὶς δὲ σέλη-
(πᾶται

γὰρ αὐτὰ τὰ τόσα πούλαδες παρὰ ἐγὼ μονάχα
γὰρ σὲ, πατέρα μου χροῖε, ποῦ ἀδίζα ἀπέθανες
καὶ σὲ θάψαν τοὺς ἄνθρωποι καὶ ἄδοξα ἡσυχία!
Ἄ! ὅχι· δὲ θὰ παρ' ἀπολαύσε γὰρ νὰ μὴ κοῦζῳ
ἐν ὧν τῶστα ψηλά περροβολοῦν πρὸ λαμπρῆς
καὶ ὁ ἥλιος τὲς ἀχτίδες τοῦ φέγγει στή γῆς ἀλά-
(νω.

Σαν ἕνα ἀνδρὶ πούχασε τὸ προσφύγι· παιδί
(τοῦ
θρηῖ, φωνάζει δέρνεται γὰρ τὸν ξεχωριστὸ
(τοῦς

ἔτσι καὶ ἐγὼ ἡ ὀρφανὴ ἀπέδω θε νὰ σπουδῶ
ἂν ἀνταλίσουν τὰ βουνά, τὰ δάση, τὰ λαγ-
(κάδια

ὦ χάρε Ἀδὴ καὶ Ἑρμὴ ποῦ παῖρνετε τίς
(ψυχῆς μας

ὦ Προσεφόνη καὶ Ἀρὰ καὶ σεις αἱ Ἑρινεῖς
καὶ θείων ποῦ βλέπετε τὰ ἀδικοκοτωμένους
καὶ ἐκείνους ποῦ σὲ ἀνθρώπων τὸ λαὸν κρυφο
(σφαῖνται.

Ἐλῆτε βοήθηστέ με καὶ γὰρ τὸ σκοτάδι τοῦ
ἐδάφους νὰ πάρετε! καὶ ὅς παρακαλῶ
στεῖλατε μου ἐδῶ σιμὰ τὸν ἀδερφὸ μ' Ὁρέστη·
τὴ πλέον μόνη δὲ μπορῶ μαρᾶζωσ' ἡ καρδιά
(μου
καὶ τὸ βαρὺ τῆς λύπης μου δὲν τὸ βαστῶ με-
(θαίνω!...

δια, χορᾷ στήν ἡμερησίᾳ διάταξι.

Οἱ καλοὶ Δελβινακιῶτες ἂν καὶ τοὺς
πήγαμε ξαφνικὰ γιὰ τὸ τηλεγράφημα
ποῦ τοὺς στείλαμε ἔφτασε μισὴ ὥρα ὕστε-
ρα ἀπὸ μᾶς, μᾶς περιποιηθῆκανε ἀρεστά.

Με τὴν ὥρα μας πάλι ἐνθουσιασμένοι
γυρίσαμε στὰ Γιάννινα με τὸν ἀρχηγὸ
μας κ. Γ. Βαβαρέτον καὶ τοὺς ὑπαρχηγούς
Εὐρ. Γιαννακὸν καὶ Θ. Σταματιάδην.

« Α Ν Α Γ Ε Ν Ν Η Σ Ι Σ »

Ἀπογοητευοῦσαν πένθιμα ἀδιάκοπα ἡ καμάνες
ἀπ' τὴν αἰτῆ, τὰ πόγωνα, ὡς καὶ τὸ βράδυ ἀπὸ
(μα,
οἰγοῦσαν ὅλες ἡ ψυχῆς—ψυχῆς κακοῦργες, πλά-
(ρες—
καὶ ζώνοντο στὸ βύρβορο, στὸ βοῦρκο καὶ στὸ
(χόμα...

— ο —

Τὴν Ἀρετὴ κατέφανε... Ψαῖμοι λιβαρκοῦρα...
Κῆπιαν τὰ λήθης τὸ νερό· Ὁ Ὑλισμὸς ἀλλόθεν·
Μὴ ὅμως κατὰ θάνατος φέρεται Ζωὴ στὰ χεῖρα,
ποῦ τὸ κακὸ ἐπ' ἀτάξει ἡ Ἥσυχος οὐκ ὀύνη.

— ο —

Ἀναβλαστήσαν οἱ βλαστοὶ, βγάλαν ἀνθούς, λού-
(λουδία
καὶ ἀζούστηκαν ζωμόσυνα τοῦ λυτρωμοῦ τρα-
(γυδία.

Γεώργιος Παπαδοπούδης

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΣ

Ἡ ἐργασία τοῦ Συστήματός μας ἐντο-
τικὴ πάντοτε ἐξακολουθεῖ.

Τὴν περασμένη Κυριακὴ οἱ Πρόσκοποι
σκαρφαλώνοντες μετὰ τὰ πέδιλα στοὺς τηλε-
γραφικὰς στύλους κᾶναν 500 μέτρων
τηλεφ. γραμμὴ καὶ τὴ συνέδεσαν μετὰ δύο
τηλέφωνα.

Δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα γυμνάζονται
στο Γυμναστήριον ἀπὸ τὸ λοχαγὸ Γυμνα-
σιὸν κ. Κουκουδέα.

Τὲς Φυρικῆς γίνονται πάντοτε δύο δι-
αλέξεις μία τὸν Πρόσκοπον καὶ μία τοῦ
Ἀρχηγοῦ τοῦ Συστήματος.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν τῆς Καθα-
ροδευτέρας ἐτοιμάζεται νέα ἐκδρομὴ. Τὸ
Σύστημα ἔδρευσε καὶ Ὀμάδα Στρατιω-
τικῆς Προπαιδεύσεως ἡ ὁποία θὰ γὰρ δ-
λως τὰς ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ.

Καλλιτεχνικὸν Τοπογραφικὸν
« Ὁ Φοινῆς »

Η ΚΑΘΑΡΟΔΕΥΤΕΡΑ

Μία ὥρα αἰ ἡμερησίᾳ ἐκδρομὴ κᾶναν οἱ
Πρόσκοποι τοῦ Συστήματός μας στὸ Δελ-
βινάκι.

Σὲ τρία αὐτοκίνητα σιβαγμένοι 100
Πρόσκοποι φθάσαμε στὸ ὄμορφο Δελβινά-
κι, ὅπου μᾶς ὑποδεχθήκανε οἱ Πρόσκο-
ποι Δελβινικίου μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοὺς κ. Ι.
Παπαδόπουλ.ο. Τὸ Δελβινάκι ἀντηχάει ἀπ' τὰ
τραγοῦδια καὶ τὰς φωνὰς μας. Παιγνί-

ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Τὰ τρία Ἀρχοντόπουλα, τὸ πουλί
τ' ἀηδόνη καὶ ἡ Πεντάμορφη τῆς γῆς
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅλοένα τὸ πουλί τ' ἀηδόνη ὄντας ἀή-
γαινε τὸ ἀρχοντόπουλο σιὴν ἐκκλησία κε-
λαδοῦσε καὶ ὄντας ἔβγαινε βουβαίνονταν.

Σὲ κάμποσο καιρὸ τὰ ἀρχοντόπουλα ἀρ-
χισαν νὰ μαλλώνουν γὰρ τὴν πεντάμορφη
παιὶς νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα. Παρουσιάστη-
καν σὶν πατέρα τους καὶ τοὺς εἶπε δι-
πρέπει νὰ τὴν πάρῃ ὁ μεγαλύτερος σὰ με-
γαλύτερος ποῦ εἶνε. Ὑπῆρχε συνήθεια τό-
τες, σὰν καὶ τώρα, νὰ παντρεύονται τὰ
μεγαλύτερα παιδιά πρῶτα καὶ κοινὰ τὰ μι-
κρότερα.

Ἀρχισε ὁ γάμος. Ὁ ἀρχοντας κάλεσε
δλους τοὺς γειτονικοὺς ἀρχοντιάδες καὶ ἀ-
φεντιάδες. Χιλιάδες ἄνδρωποι μαζώθηκαν
στὸ παλάτι. Ἦ γάμος ἦταν ἐκεῖνος! νάπαν-
τρεφεται ὁ γυνὴς τοῦ ἀρχοντα καὶ νὰ παρ-
ρεῖ τὴν πεντάμορφη τῆς γῆς γυναῖκα.
Μουσικὲς καὶ βιολιά πλάκωσαν ἀπὸ ἀκρῇ
κόσμον. Χιλιάδες δοῦλοι καὶ δοῦλές μαγεύ-
σαν καὶ ἔφκιαναν γλυκὰ γιὰ τοὺς καλε-
μένους. Μεγάλῃ κοσμοχαλασίᾳ. Τὸ μῆλο
νᾶρρινες δὲν ἔπεφτε.

Γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἐκόμα περισσότερὸ
ὁ ἀρχοντας τοὺς φίλους του ἔστειλε καὶ ἡ-
φεραν τὸ πουλί τ' ἀηδόνη καὶ τὸ κρέμασε
στὴ μέση τοῦ παλατιοῦ καὶ γιὰ νὰ κελαδή-
σηστεῖ καὶ ἡρθε καὶ τὸ ραφτόπουλο.

Ὁ ἀρχοντας μὲ τοὺς ἀρχοντιάδες καὶ τὰ
παιδιά του κάθονταν μέσα στὸ παλάτι γύ-
ρα ἀπὸ τὸ πουλί τ' ἀηδόνη ποῦ δσο ζῶγω-
ρε τὸ ραφτόπουλο τόσο κελαδοῦσε αὐτὸ
καλλίτερα. Πάει νὰ ξετρελλάνει τὸν κόσμο
μὲ τὴν λαλησίᾳ του. Ὁ κόσμος
γλέντιζε ὅξω σὺς χαγιάτες καὶ σὺς ἀλλῇ.
Γλέντησαν γλέντησαν δσο γ' ἔχουν.

Τότες πᾶσαν τὰ γλέντια καὶ ἀρχισαν αἱ ἱ-
στορίες. Ὁ καθένας ἦταν λοχρεωμένος νὰ
πεῖ ἀπὸ μιὰ ἱστορία. Ἔτσι τόχαν συνήθεια
τότετες. Τὴν πρώτη βραδιά τοῦ γάμου ἡ-
στερος ἀπὸ τὸ φαγητὸ καὶ τὸ τραγῆδι νὰ
λέν ἱστορίες. Εἶπε πρῶτα ὁ ἀρχοντας, κα-
τόπι τ' ἀρχοντόπουλα, ἡ πεντάμορφη καὶ
μετὰ οἱ καλεσμένοι. Ἦρθε ἡ ἀράδα καὶ
στὸ ραφτόπουλο.

Αὐτὸ εἶπε πῶς θὰ πεῖ μιὰ μεγάλη ἱ-
στορία ἀλλὰ θέλει νὰ καθίσῃ ὑψηλὰ στὸ
τραπέζι νὰ τὸ ἀκούν οἱ καὶ νὰ κλειδω-
θοῦν οἱ πόρτες ὅλες καλὰ καλὰ.

Ὅλα ἔγιναν.

Μιὰ βολὰ καὶ ἔναν καιρὸ, ἀγγιέται τὸ
ραφτόπουλο, ἦταν ἕνας ἀρχοντας καὶ εἶχε
τρίγυρα παιδιά. Ἀναστενάζει ὁ ἀρχοντας.
«Κι' ἔστειλε σὺ ξένα νὰ τοῦ φέρουν τὸ
πουλί τ' ἀηδόνη νὰ στολίσῃ μιὰ ἐκκλησιά»
Ἔτσι χωρίστηκαν στὸ τρίστοιχο, ἔτσι τὸ
μικρότερο πῆγε σὺς Δρακόντους, ἔτσι
πῆρε τὴν πεντάμορφη τῆς γῆς καὶ τὸ που-
λί τ' ἀηδόνη, ἔτσι γύρισε καὶ ἡρθε τὰ δέσ-
φια τοῦ δολοῦ, ἔτσι κάτω ἔρχονταν τὰ
δέσφια τῶριξαν στὸ πηγάδι καὶ πῆραν τὴν
πεντάμορφη καὶ ἔφυγαν. Μέσ' αὐτοῦ τὰ
ἀρχοντόπουλα κατάλαβαν τί ἦταν τὸ ρα-
φτόπουλο καὶ κῆταξαν νὰ βροῦν ὅξω νὰ φύ-
γουν μὰ τὸ παιδί εἶπε πῶς ἄμα βρεῖ κανεὶς
ὅξω θὰ κόψει τὴν ἱστορία.

Ἡ ἱστορία ἐξακολούθησε. Ἔτσι, μολο-
γάει τὸ ραφτόπουλο, τὸ ἀρχοντόπουλο ἀ-
πὸ τὸ πηγάδι τῶριξε ἕνας τσοπάνος, ἔ-
τσι τσοπάνος πῆγε σὺν πατρίδα του καὶ
μῆκε σὲνα ράφτικο, ἔτσι οἱ γάμοι σὺν πα-
λάτι τοῦ ἀρχοντα καὶ ἔτσι καὶ ἔτσι εἶπε δ-
λα τὰ χάλια καὶ τὰ βράσανά του.

Ὁ ἀρχοντας σὺν τέλος κατάλαβε. Τὸ
κῆταξε καλὰ καὶ τὸ γνώρισε. «Παι-
δάκι μου! γλυκὸ μου! βασανισμένο μου!»
καὶ τᾶρπάξει σὺν ἀγκαλιά του καὶ τὸ φι-
λεῖ μὲ λαχτάρα καὶ πόνο. Ἀμέσως διάτα-
ξε καὶ ἔκοψαν καὶ τὰ δυὸ παιδιά του τὰ με-
γάλα σὲ μιὰ κρεμαγγιόλα μιὰ βολὰ. Ὁ γά-
μος ὅμως δὲν ἐκόπηκε. Τὴν Πεντάμορφη
τὴν στεφανώθηκε ἐκεῖνος ποῦ τὴν ἔβγαλε
ἀπὸ τοὺς Δράκους, τὸ ἄξω ἀρχοντόπουλο,
καὶ ἔζησε καλὰ καὶ χαριτωμένα ὅλη τὴ
ζωή του.

Ἀπέκει ἔρχομαι καὶ ἐγὼ τώρα γιὰ τὰ εἶ-
δα ὅλα μὲ τὰ μάτια μου καὶ τὶ μολόγησα νὰ
τὰ ἔχετε καὶ σὺς γιὰ νὰ ἀγαπήσῃτε, δσοι
ἔχει ἀδέσφια ἀναμεταξύ σας.

Πόμπη — Παραμυθιάς.

Σπυρ. Μουσέλιμης

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Φ. Η. ΒΑΓΕΝΑ

Ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας

Ἰωάννινα

252 65 Τερ

Δικ